

НАЈБОЉА МЕХАНИЗОВАНА ПОСАДА ДРУГЕ БРИГАДЕ

ВИШЕ ОД ПОВЕРЕЊА

У јединицама Војске Србије пракса је да се бирају најбољи, било да су то појединци – војници, возачи, нишанције и командира одељења или војни колективи, посаде и јединице. Такви избори јачају такмичарски дух, мотивишу за рад и обуку, као и правилно извршавање дужности и задатака, те директно доприносе способностима војних састава. Који су критеријуми за избор најбољих појединаца и војних колектива и како се постаје најбољи међу најбољима, одговоре смо потражили у Новом Пазару, у најбољој механизованој посади 28. механизованог батаљона и Друге бригаде Копнене војске.

Препознатљиви по уиграности

Командант 28. механизованог батаљона потпуковник Жељко Смиљанић истиче да сваки појединац, посада, вод или чета у његовој јединици, преваходно морају да буду војно-стручно оспособљени, увежбани да раде у колективу и реализују све задатке, а да се потом доказују у осталим вештинама.

– Командант мора да зна колико му старешина, војник или јединица вреде. Ми у саставу батаљона имамо врло добро оспособљене командире, операторе и возаче, али верујем да се они не издвајају по појединачној стручној оспособљености, већ по раду који демонстрирају као чланови колектива или посада. Најбоља механизована посада у Другој бригади је управо препознатљива по уиграности, јединству и вештини, што су показали у техничко-стручној обуци на борбеним возилима, тактичкој обуци, реализацији свакодневних за-

датака и, поготово, на контролним гађањима – каже потпуковник Смиљанић и подсећа да је механизовани вода на два гађања, у кратком року, постигао одличне резултате, и да је реч о посади која је „најбоља међу најбољима“.

Командир најбоље посаде Друге бригаде потпоручник Милош Танасковић уједно је и командир механизованог вода 28. механизованог батаљона, што је у складу с праксом у механизованим и

Одлична оцена и погађање свих циљева на школским и бојевим гађањима, врхунско обављање свих нормираних радњи и предан рад током целе године, уз залагање приликом извршавања свакодневних задатака, неопходни су да бисте били најбољи. Све то постигла је новопазарска прва посада 28. механизованог батаљона.

тенковским јединицама, док дужности возача и нишанције-оператера обављају десетари Самир Суљевић и Горан Лукић. Потпоручник истиче да му у раду помаже то што је током школовања на Војној академији прошао све дужности на борбеном возилу пешадије.

– Најважнији циљ у обуци посада механизованих одељења јесте да комплетна посада ради складно и синхронизовано или, другим речима, дише једним плућима – каже потпоручник и додаје да им много значи што су већ неколико година у истом саставу, па су тако прошли заједно све сегменте обуке, терене, вежбе и планирана гађања.

– С временом смо постали као породица и имамо максимално поверење једни у друге.

Обука у матичним јединицама подразумева сагледавање борбеног возила и формацијских дужности. Нишанције уче средства нишањења и осматрања на борбеном возилу пешадије, док се возач обучавају да добро познају комплетно борбено возило и мототехнички део. На командиру је, наравно, да све то уклопи у обучену целину. Круну обуке представљају припремна и школска гађања на Аутоматском тенковском стрелишту „Орешац“ и посадна бојева гађања на Интервидовском полигону „Пасуљанске ливаде“.

ДЕСЕТ ВЕЛИЧАНСТВЕНИХ

Посаду борбеног возила пешадије М80 А чини десет лица – три стална члана и седам чланова искрцног дела. Стални су командир борбеног возила, возач и нишанција-оператор, и нема сумње да на њима лежи највећа одговорност да ли ће посада борбеног гусеничног возила ефикасно уништити противничку живу силу, оклопна и друга борбена средства на земљи и циљеве у ваздушном простору, док искрцни део људства има специфичне задатке.

Потпоручник Танасијевић истиче да су три ствари допринеле да прва посада првог механизованог вода 28. механизованог батаљона буде најбоља у Другој бригади.

– Прва је одлична оцена и погађање свих циљева на школским и бојним гађањима наоружањем оклопних јединица. Чланови посаде знају колико је потребно радити да на гађању све буде једноставно и да командир у правом тренутку изда прецизне наредбе, возач успори возило, а нишанција за десетак секунди обори два циља. Други разлог лежи у врхунском обављању свих нормираних радњи, почев од уласка и изласка из борбеног возила, расклапања формацијског наоружања, до замене чланка гусенице, док је трећи, свакако, рад током целе године и залагање

приликом извршавања свакодневних задатака.

Савладавање свих препрека

Десетар Горан Лукић истиче да је за нишанцију-оператора најважнији „добар вид“, како би осматрао и уочио циљеве, али и да буде смирен и сталожен при опаљењу из митраљеза 7,62 mm и топа 20 mm и при гађању противоклопном вођеном ракетом.

– Посебно је сложено гађати популарном „маљутком“, када нишанција мора да покаже истанчан

осећај при ручном руковању палицом, док код гађања из топа и митраљеза постоји могућност коректуре. Поносан сам што је моја посада најбоља у Другој бригади – наглашава десетар Лукић.

Борбено возило пешадије је тешко скоро 14 тона, па десетар Самир Сулевић из Тутина има тежак задатак да укроти челичну грдосију и усмери је у жељеном правцу. Иза себе, каже, има већ три до четири хиљаде километара и тврди да за њега нема тајни у управљању борбеним возилом па му рупе, блато или снег не представљају посебну пре-

преку. На питање који му је терен био најтежи за возњу, Самир кратко одговара да га није било. Командир и чланови посаде имају велико поверење у свог возача, јер је небројено пута доказао да на прави начин користи изузетне динамичке карактеристике возила и да сигурно управља борбеним возилом пешадије и при максималним брзинама, заокретима или при савладавању водених препрека.

У искрцном делу најбоље посаде су командир искрцног дела старији водник прве класе Горан Катанић, водник Миломир Рашковић, десетари Сладоје Ружић, Владан Костић и Горан Лаковић и разводници Александар Пешовић и Милан Бешевић. Они, са командиром вода и одељења потпоручником Танасковићем и десетарима Лукићем и Суљевићем, чине војни колектив који се издваја не само професионализмом, одличним резултатима на гађањима и пожртвованим радом, већ и присним међуљудским односима.

Вредни резултати потврђени избором за најбољу механизовану посаду Друге бригаде обавезују чла-

нове тима да наставе усавршавање и задрже висок ниво оспособљености. Постоји и жеља да се опробају у још јачој конкуренцији.

– Надамо се да ће следеће године за тенковски биатлон у Русији бити укључене и механизоване поса-

де, пошто смо обавештени да се гради одговарајућа стаза. Волели бисмо да на таквом месту покажемо шта знамо. Сигуран сам да бисмо били у самом врху – истиче потпоручник Милош Танасковић. ■

Зоран МИЛАДИНОВИЋ

